

Ο ΡΟΤΑΪΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ

της Κάρμεν Ρουγγέρη

εικονογράφηση Λαυρέντης Χωραΐτης

Υπάρχει από τα πολύ παλιά χρόνια πάνω στη Γη, ένα βασίλειο που δεν είναι σημειωμένο σε κανένα χάρτη. Οι κάτοικοί του δεν είναι άνθρωποι σαν κι εμάς με σάρκα και οστά, δεν κατοικούν σε σπίτια, δεν μας μοιάζουν. Μάλλον όχι... μοιάζουν με μερικούς από εμάς. Μοιάζουν με αυτούς που θέλουν να κάνουν κακό. Το βασίλειο αυτό ονομάζεται ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΙΩΝ και θα πάμε εκεί αμέσως τώρα.

Είναι η ημέρα των ακροάσεων. Ο Βασιλιάς των Ιών κάθεται στο θρόνο του. Γύρω του κάθονται όλοι οι σύμβουλοί του και μελετούν την ημερήσια διάταξη. Κάποια στιγμή όλα είναι έτοιμα και ο Βασιλιάς είναι πανέτοιμος να ακούσει τα προβλήματα που απασχολούν τους υπηκόους του.

Τότε, γυρίζει στον Αρχιτελετάρχη του και λέει:

♦ «Αρχίζουμε!»

Αυτός χτυπάει το ραβδί του τρεις φορές και αναγγέλλει με επίσημη φωνή:

♦ «Να περάσει ο πρώτος, παρακαλώ!»

Η πόρτα ανοίγει και ένας τύπος αδύνατος, αληθινός σκελετός, με ανακατεμένα κόκκινα λιγδιασμένα σγουρά μαλλιά, με αυτιά πελώρια σαν πιάτα, με μύτη που κρέμεται μέχρι το σουβλερό πηγούνι του ίδια προβοσκίδα ελέφαντα και με βρώμικα ξεσκισμένα ρούχα, εμφανίζεται μπροστά τους. Τα μάτια του είναι μαυρισμένα από γροθιές και το πρόσωπό του γεμάτο μώλωπες. Είναι λαχανιασμένος και κίτρινος σαν το λεμόνι!

Το όνομά του; Ροταϊός!

♦ «Πώς κατάντησες έτσι, Ροταϊέ;» ρώτησε ξαφνιασμένος ο Βασιλιάς μόλις τον είδε. «Τι σου συμβαίνει; Είναι αλήθεια ότι ποτέ δεν φημιζόσουν για την ομορφιά σου, αλλά το κακό τώρα παράγινε. Ποιος σ' έδειρε τόσο άσχημα; Ποιος σ' έφερε σε αυτή την κατάσταση; Λίγο καιρό πριν που σε είχα ξαναδεί ήσουν μια χαρά».

♦ «Αχ, Μεγαλειότατε!»

Είπε ο Ροταϊός με τρεμάμενη ξεψυχισμένη φωνή.

«Έπαθα μεγάλη συμφορά. Μ' έκαναν μπαούλο στο ξύλο!

Μ' άφησαν μισοπεθαμένο! Και το κυριότερο...

Μου στέρησαν το σπίτι μου. Με άλλα λόγια,
έχασα το σπίτι μου. Είμαι άστεγος!»

♦ «Δηλαδή; Πώς έγινε αυτό;» ρώτησε με ενδιαφέρον
ο Βασιλιάς.

♦ «Να, Βασιλιά μου... Πολλά χρόνια τώρα, πήγαινα
και φύλιαζα στις κοιλίτσες των μικρών μωρών που ήταν
μέχρι 6 μηνών. Έτσι, εγώ τους πρόσφερα με την παρουσία
μου μία όμορφη γαστρεντερίτιδα και αυτά με τη σειρά
τους με νανούριζαν περίφημα με τα κλάματά τους και
τη γκρίνια τους».

◆ «Τώρα πια τα έχασα όλα. ΞΕΣΠΙΤΩΘΗΚΑ
ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ! Ας είναι καταραμένο αυτό
το μαγικό υγρό που είναι κλεισμένο σε κάτι
αμπούλες και πίνεται σαν νερό! Αυτό το υγρό
μου χάλασε την ησυχία! Με κατέστρεψε!
Μου χάλασε τον ύπνο! Γι' αυτό με βλέπεις,
Βασιλιά μου, σ' αυτή την κατάντια.
Δεν ξέρω τι να κάνω... πώς να αντιδράσω...
Το φοβερό αυτό υγρό με εξόντωσε!
Εσύ που είσαι τόσο έξυπνος και όλοι μιλούν για
τη σοφία σου, βρες μια λύση στο πρόβλημά μου.
Θα με σώσεις! Όπως καταλαβαίνεις κινδυνεύω
να εξαφανιστώ! Να αφανιστώ κυριολεκτικά!»

○ Βασιλιάς των Ιών έξυσε το κεφάλι του, χάρησε τη γενειάδα του, ξερόβηξε και είπε:

♦ «Ροταϊέ, παιδί μου, μην απελπίζεσαι. Οι άνθρωποι είναι τόσο αμελείς... Θα βρεθούν και κάποιοι που δεν θα δώσουν το μαγικό αυτό υγρό στα παιδάκια τους. Έτσι, χωρίς εμπόδια, εσύ πάλι θα μπορέσεις να στρογγυλοκαθίσεις στις κοιλίτσες τους και αυτοί με τη σειρά τους θα πληρώσουν με το παραπάνω αυτή τους την αμέλεια. Το βράδυ φίλε μου, δεν θα κλείνουν μάτι από τα κλάματα. Όσο για την ημέρα; Ε... την ημέρα θα χορταίνουν γκρίνια από τα μωρά τους».

Ύστερα, ο Βασιλιάς στράφηκε στον Αρχιτελετάρχη του και του είπε:

♦ «Αρχιτελετάρχη! Φέρε μου αμέσως τη μαγική μου γυάλινη σφαίρα!»

Μέσα σε δύο λεπτά η σφαίρα ήταν μπροστά τους.

♦ «Για έλα εδώ, Ροταϊέ, να δούμε μέσα σ' αυτήν!»
είπε ο Βασιλιάς και συνέχισε:
«Τώρα... θα μπούμε στο σπίτι μιας οικογένειας.
Για να ακούσουμε τι λέει στον άντρα της η μητέρα του σπιτιού...»

- ♦ «Πρέπει να δώσουμε στο παιδί το μαγικό υγρό για το ροταϊό».
- ♦ «Ουφ! Βαρέθηκα πια μ' αυτά τα μαγικά υγρά.
Του έχουμε δώσει τόσα πολλά για όλες τις ασθένειες!»
- ♦ «Μα, η φίλη μου, η Χριστίνα, μου είπε ότι υπέφεραν πάρα πολύ,
επειδή δεν του έδωσαν αυτό το μαγικό υγρό!
Ο ροταϊός είναι πολύ κολλητικός.
Όλα τα παιδάκια κολλάνε. Το δικό μας μωρό
δεν έχει κολλήσει ακόμα. Ας το προφυλάξουμε!
Προτιμάς να γυρνάς απ' τη δουλειά σου
και να μην μπορείς να κλείσεις μάτι από το άγχος
και την αγωνία αντί να προστατέψεις
το μωρό δίνοντάς του το μαγικό υγρό;»
- Ο πατέρας έφερε στο μυαλό του τα ξενύχτια που
θα περνούσε και την ταλαιπωρία του μωρού και είπε:
- ♦ «Εντάξει! Ας γίνει αυτό που λες!
Είναι τόσο μικρό και ευαίσθητο το μωρό μας
και το μόνο που θέλω είναι να είναι χαρούμενο
κι ευτυχισμένο!»

Βασιλιάς σούφρωσε τα χείλη του και είπε:

♦ «Τα βλέπεις, Ροταϊέ; Μπορεί στην περίπτωση αυτή η μητέρα να μας τα χάλασε. Υπάρχουν όμως κι άλλες περιπτώσεις που οι άνθρωποι θα αμελήσουν αυτή την τόσο αναγκαία φροντίδα και δεν θα δώσουν έγκαιρα το θαυματουργό αυτό υγρό στα μωρά τους που τα κρατά μακριά από όλα αυτά τα άσχημα συμπτώματα... Έτσι θα βρεις κι εσύ, κακομοίρη μου, στέγη στις κοιλίτσες των μωρών για να εγκατασταθείς!»

Ύστερα ο Βασιλιάς, αφού έβαλε στην άκρη τη μαγική του γυάλα, στράφηκε στον Αρχιτελετάρχη και είπε:

♦ «Να περάσει ο επόμενος!»

Μια πρωτοβουλία της

Με την Επιστημονική Αιγίδα της

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ
& ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΛΟΙΜΩΣΕΩΝ
SOCIETY FOR PREVENTION
& TREATMENT OF INFECTIONS